

hotapljene tobačne vreče so skrivali po koruzah in hodili v nezastraženem času po tobak, kate-rega so prodajali z malim dobičkom.

Kaj ste prinesli

iz Mariborskega tedna?

V okusni škatlji opremljeno darilo, ki sem ga kupil pri veletvrčki A. Macun. 940

»Slehernik« na Mariborskem tednu. Mariborski Ljudski oder bo igral ob sodelovanju zborov, godbe in pevcev znani verski misterij »Slehernik«. Prireditelj bo v Ljudskem vrtu in sicer 8. avgusta ob 8 zvečer, 9. avgusta (v nedeljo) pa ob treh popoldne. Igralci se vneto pripravljajo in bodo brez dvoma svoje vloge dobro rešili. Slikar g. Ussar pripravlja scenerijo, krasno gotsko pročelje cerkve. Vabimo slavno občinstvo, da se udeleži predstave igre, ki doživlja povsod po svetu velik uspeh. Prireditelj v soboto zvečer je namenjena predvsem Mariborčanom, v nedeljo popoldne pa okolčanom in tistim, ki pridejo od daleč na Mariborski teden.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosvetno društvo bo proslavilo dne 23. avgusta t. l. svojo 40letnico s celodnevno prireditvijo. Ob pol desetih bo slovesna služba božja s skupnim svetim obhajilom članstva. Popoldne je med izbranim sporedom na vrsti tudi sodobna igra »Podrti križ«. Vsa okoliška društva se naprošajo, da za ta dan ne prirejajo nobenih prireditev, obenem pa se vabijo, da se ta dan polnoštevilno udeležijo naše proslave, če mogoče že dopoldne, da tako veličastnejše manifestiramo za idejo naše prave katoliške prosvete. Vsa društva, ki se bodo odzvala našemu vabilu že za dopoldansko slavnost, prosimo, naj prijavijo svojo udeležbo glede skupnega obeda, kateri se bo preskrbel po zmerni ceni. Celodnevno sodeluje godba na pihala in domači pevski zbor. Vsi domačini in sosede, posebno pa še ti slovenjegoriška mladina iz prosvetnih vrst se vabiš, da napraviš ta dan majhen izlet na prijazni in razgledni antonjevski griček, da tako skupno poživimo navdušenje za bodoče prosvetno delo. Fantje kolesarji, pridite na kolesih! Bog vas živi in na veselo svidenje dne 23. avgusta pri Sv. Antonu!

Vojnik. V proslavo 25letnice našega Prosvetnega društva priredimo v nedeljo, 23. avgusta, dopoldne velik prosvetni tabor. Govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip H o h n j e c iz Maribora.

miru blaga pokojnica! Naj ti bo ohranjen blag spomin!

Sv. Barbara v Slov. goricah. V četrtek dne 23. julija smo pokopali Krajnc Marijo, po domače Kolarjevo Micko. Bila je več let v postelji ter je svojo bolezen potrpežljivo in Bogu vdano prenašala. Bila je dobra mati revežev in dobrotnica domače farne cerkve, kateri je kupila lepe oltarne svečnike in prekrasno monštranco, poprej a pokojnim možem Anzekom pa lep velik tepih. G. župnik se je ob odprtem grobu poslovil z ginjačimi besedami od pokojne dobrotnice naše cerkve. Sveti ji naj večna luč!

Sv. Urban pri Ptujju. Dne 18. julija 1836 je umrla posestniška hči Preložnik Julijana, ki je potrpežljivo prenašala bolezen skozi dolgih 18 let. Previdena je bila večkrat s svetimi zakramenti. Bila je naročnica »Slov. Gospodarja« in »Nedelje«. Pogreba so se udeležili sorodniki in znanci od blizu in daleč, tudi mnogo drugih jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Med njimi sta se tudi udeležila pogreba orožnika brata France in Vinko, ki se nahajata v orožniški patrolni šoli. Rajna naj počiva v miru! Domačim pa izrekamo naše sožalje!

Sv. Martin na Pohorju. Nagloma se je raznesla po celi fari vest, da je v četrtek dne 23. julija zatisnil svoje trudne oči po dolgi mučni bolezni in spreviden s sv. zakramenti v 69. letu starosti dober krščanski mož Jurij Ačko, dolgoletni bivši župan, gostilničar in posestnik sedajnega posestva Počitniškega doma Kraljice Marije in brat g. Očka Jerneja, gostilničarja na Teznu pri Mariboru. Pogreb pokojnega se je vršil v soboto 25. julija, ob 10. uri predpoldne, ki ga je vodil domači g. župnik, in se ga je udeležila ogromna množica sorodnikov, prijateljev in občinstva. — Pred hišo žalosti sta se od rajnega poslovila g. Martin Kresnik in g. Leopold Vorša, poštar, ter z lepimi besedami orisala velike vrline rajnega. Draga Jurija ohranimo v hvaležnem spominu! Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V bolnici v M. Soboti je preminul 26. julija Martin Pelc, posestnik v Rožičkem vrhu v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Rajni je bil naš dolgoletni naročnik, dober krščanski mož, kateremu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalim naše sožalje!

Ljubečna pri Celju. Po nesreči na zastrupljenju je umrl v celjski bolnici kmečki sin Edvard

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jurij v Slov. gor. V nedeljo, 26. julija, je po kratki mučni bolezni od kapi zadeta, sprevidena s sv. zakramenti mirno umrla Bičman Barbika, posestnica na Malni, stara 60 let. Bila je naročnica in zvesta čitateljica »Slov. Gospodarja« dolgo vrsto let. Njeno veselje je bila cerkev in vsakdanje težko delo doma in pri drugih. Najlepši del življenja je Barbika s sestro Nežiko preživela pri starših kot čislana viničarka. Po smrti staršev sta stopili v službo: starejša Nežika pri domačem g. župniku Rantaž, po njegovi smrti pa pri g. nadučitelju Slekovcu v Jarenini 8 let do njegove smrti. Barbika pa je pri sv. Be-

nediktu služila pri g. župniku Zmazeku 12 let, tudi do njegove smrti. S prihranjenim denarjem sta si kupili majhno kmetijo z malo a čedno hišico vrh hriba Malne, kjer sta se pečali z največjo pridnostjo s kmetijstvom in delom pri bližnjih kmetih. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi kljub nujnemu delu. Rajno so spremile na zadnji poti članice Marijine družbe, katere zvesta članica je bila rajna od rane mladosti do poslednjega diha. Na spreved je prihitel tudi g. novomašnik, ki je svoji drobotnici skazal čast na poslednji njeni zemeljski poti. Počivaj v

»O ne! Laže hodim sama.«

Hodila sta počasneje in dolgo molčala.

»Pavla, v mestu sem bil danes, pa, žal, te nisem več našel,« je dejal čez nekaj časa.

»Moj Bog, ko bi bila vedela, da pridete, bi bila počakala,« je rekla. »Zakaj mi niste sporočili, da so mati zboleli? Zakaj me niti na pogreb niste pustili?«

»Samo zato, ker sem ti dobro hotel. Razburjenje bi ti bilo na škodi.«

Zopet sta umolknila. Ko sta se približala domu, ga je plaho vprašala:

»Ali ste kaj hudi name?«

»Kaj bom hud! Skrbiš me, skrbiš in bojim se, da ne zbolim.«

V tem sta prispela na Ravne. Z vseh strani so pritekli posli in vse vprek govorili:

»Pavla! Pavla!«

»Pavla, kaj si naredila?«

»Tako skrb si nam napravila!«

Ravnjak jih je umiril in velel Roziki, naj skuha čaj, Kristina pa, naj gre s Pavlo in naj gleda, da se čim preje spravi v posteljo. Pozneje mora Pavla tudi kaj jesti. Če jo bo zeblo, naj ji prinesejo še odej. — Pa ni bilo potrebno. Čaj jo je ugrel, burni dogodki tega dne so jo utrudili; zato je takoj zaspala in se zbudila šele pozno drugi dan.

Naslednje dni je Pavla vedno znova načela pogovor o rajni Ravnici in Kristina ji je morala na

drobno pripovedovati, kako je bilo zadnje ure. — Nekoč je dejala Kristina:

»Bojim se, da so lepi časi na Ravnah minili.«

»Zakaj?« se je ustrašila Pavla.

»Moj Bog, take, kakor so bili rajna mati, ne bo več na Ravne. Saj so nam bili vsem kakor prava mati. Osojnikova Lenčka, ki jo bo gospodar menda vzela, je prevzetna in samosvoja. — Jaz grem prvo uro, ko pride k hiši.«

Pavla je postala še bolj blede, kakor je že bila, in se je skrivaj zasolžila. Odslej se je skrbno varovala, da ni gospodarja na samem kje srečala, čeprav se ji je večkrat zdelo, da bi rad z njo govoril.

Ker z bolno roko, ki jo je imela še zmerom obvezano, ni mogla delati, je hodila vsak dan dvakrat v cerkev in je cele ure preklečala pred podobo Naše ljube Gospe pri stranskem oltarju. Nekega popoldne se je prej ko navadno vrnila in je šla v hišo ter obsedela pri Zgodbah svetega pisma. Vendar ni brala, ampak je samo listala po knjigi; misli pa so ji romale daleč nekje. Vsa družina z gospodarjem vred je bila na travniku, da bi vendar že spravili otavo, ki jo je dež že več ko enkrat premočil. Iznemada je odprl duri, se ozrl in rekel dekletu, ki je zardelo:

»Malo počakaj, Pavla! Nekaj ti moram prinesiti.«

vanje vzhodno afriške armade, ki čuva ter straži Abesinijo.

O vzrokih nesreče

krožijo različne vesti. Nekateri pravijo, da je začel velik kotel za nafto (petrolej) puščati. Odposlani so bili delavci, da kotel popravijo. Eden od delavcev bi naj bil iz neprevidnosti užgal cigareto in že je bil kotel v objemu plamenov, ki so se z bliskavico širili, zajeli vse pristaniške naprave, razna skladišča in med temi tudi municijsko, ki je povzročilo usodepolno eksplozijo. Ta prva razlaga nesreče je najbolj verjetna.

Zopet drugi trdijo, da so se priklatili v Masavo abesinski vojuni ter povzročili eksplozijo.

(Dalje sledi.)

Ropan po zelo kratki in mučni bolezni, spreviden s svetimi zakramenti za umirajoče, je za vedno zatisnil svoje oči v najlepših letih v 26. letu. Težko ga bodo pogrešali ubogi starši, ker je bil zelo delaven na polju in pri živini. Po cesti skozi Trnovlje je prijezdil konje. Med tem so prišli fantje nekje v Trnovljah do kratkega prepira in je nastal pretep. Eden od fantov ga je pičil z namiznimi vilicami v levo ramo. Radl vbođa je nastalo zastrupljenje krvi, pridružil se je tudi šen in je 11 dni nato umrl. Naše sožalje staršem, bratom in sestram!

St. Peter pri Mariboru. Velikega slovenskega tabora v Mariboru prihodnjo nedeljo 9. avgusta se šentpeterčani udeležimo v velikem številu. Zbirališče po rani službi božji pred cerkvijo. Tu se nam pridružijo tudi sosedje od Sv. Barbare v Slov. gor., z Dupleka, Grušove, nakar odkorakamo na čelu v Maribor. Taborske znake dobite na zbirališču. Pokažimo to pot, da smo Slovenci in da Slovinci tudi ostanemo. — Občinske ceste v Metavi in zvezne skozi Nebovo in Trčovo so v takšnem stanju, da so skoraj nesposobne za cestni promet. Naj občina spravi ceste vsaj v tak stan, kakor so bile pred letom 1930. Saj se od tega časa ni prav ničesar napravilo. Prosimo pa tudi nadzorno oblast, da da nalog občini, da se tudi za ceste v Metavi pobriga. — Med odlikovanci ob priliki 60letnice lavantinskega knezoškofa je tudi naš g. župnik imenovan za kn.-šk. duhovnega svetovalca. šentpeterčani svojemu duhovnemu očetu k temu odlikovanju najprisrčneje častitamo!

Sv. Barbara v Slov. gor. Pretekli ponedeljek, dne 27. julija, je naš g. župnik Josip Potočnik obhajal jubilej srebrne sv. maše. Že na predvečer je g. jubilarju v prisotnosti občinskega odbora z lepim nagovorom izročil vrli predsednik občine g. Kajnih lepo izdelano diplomo, s katero je bil preč. imenovan častnim občanom občine Korena za 18letno nesebično, požrtvovalno delovanje tudi na kulturnem in gospodarskem polju med tukajšnjimi župljani. Pevski zbor je zapel podoknico, grmeli so topiči, pritkavali zvonovi, zažareli so kresovi ter naznanjali preko mej Barbarške župnije slovesnost srebrne sv. maše. Na dan jubileja smo pa kar tekmovali med seboj. Ob slovesnem vходу v cerkev je delala špališ solska mladina pod vodstvom g. učiteljev in učiteljic, polnoštevilno so bili navzoči Marijin vrtec in Marijina družba z zastavami, občinski odbor, gasilska četa; vse se je poklonilo svojemu dušnemu pastirju. Lepa prostorna cerkev sv. Barbare je bila ta dan nabit polna. Prihitelo je ta dan na lepi hriboček Sv. Barbare petnajst gosp. duhovnikov sobratov, kar je slovesnost še posebej povzdignilo. Lep je bil prizor, ko je g. jubilar daroval srebrno sv. mašo ob asistenci dveh mlajših duhovnikov, bivših svojih učencev. Tudi »Slov. Gospodar« se pridružuje župljanom, ter dobremu gospodu iskreno želi: Vsemogočni naj ga ohrani krepkega, zdravega, zadovoljnega do skrajnih mej življenja, da bi dočkal še jubilej zlate sv. maše.

Hajdina. Med nepotrebne reči na svetu spada gotovo tudi društvo, ki se skriva pod stanovskim imenom. Sraka s pavovim perjem. Člani tega društva so po veliki večini ne-kmečki ljudje; so namreč slikarski, kolarski, pekovski vajenci, gostilničarske device, najemniki, čevljarji, le dva člana sta kmečka sinova, sevedalemenitejša krvi! In čujte, to ne-kmečko društvo je v nedeljo dne 28. julija slavilo kmečki praz-

nik. Pri prvi gostilni v vasi so se zbirali, nato so s kosami in grabljami in bogzna s kakšnim orodjem, z godbo na čelu korakali na drugi konec vasi in se zatekli na gostilniški vrt. Vpitja je bilo več ko na pustnih maškeradah od treh let skupaj. Domače ljudstvo se je odtegnilo temu slavlju, a kolikor so že kot sosedje morali gledati košnjo, so dejali, da se to ne vrši v zmislu nauka Kristusovega, ampak po navodilih sovražnikov Cerkev; ime je postranska stvar. Tudi govorniki so pokazali svoje strupeno sovražstvo do Cerkev in do avtoritete, ploskati jim je morala pa tudi šolska deca, ki so si jo privabili na prireditve z raznimi lažmi. Potem se je do polnoči pilo in pejo, igralo in plesalo in še in še . . . To je kultura, ki bo kmeta odrešila, kaj ne? Toda, se že jasni; ljudstvo, ki je bilo sprva navdušeno za to importirano kulturo, že spregleduje in hrble obrača nekmečkemu gibanju nekmečkih ljudi!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Občinske volitve so razpisane na dan 30. avgusta. Volilna borba se je že pričela. Prejšnji oblastniki v občini se pripravljajo, da zopet zasedejo svoje stolce: eden se baha, da bo žrtvoval par volov za agitacijo, drugi pa jurje, in tako bo že pijača za nakup duš, to je: glasov. Tako namreč modrujejo. A upamo, da velika večina volilcev v teh par mesecih še ni pozabila, kako so ti mogočnjaki zrali na občini gospodariti, da ni bilo njim v škodo, in pa tudi to, s kakšnim nasiljem so nastopali pri zadnjih občinskih volitvah, da so le zmagali. Volilci, edinost in sloga!

Apače pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Naša mlada gasilska četa si je dogradila svoj dom. Ob slovesni blagoslovitvi je pokrovitelja, g. ministra dr. Kreka, zastopal g. minister v pok. Ivan Vesenjaj, ki je Apačanom posebno dobro znan, ker si je ob strašnem požaru na Vidovdan pred 10 leti neumorno prizadeval, da je tolikim bednim pogorelcem izposloval in izprosil izdatnih podpor. Za domačim g. župnikom, ki je dom blagoslovil, je tudi g. minister izpregovoril lepe besede na mlado gasilsko četo, vse Apačane in še zlasti na mladino. Gasilcem želimo, da si morejo kmalu nabaviti vso potrebno opremo!

Velika Nedelja. Ko obhajamo letos sedemstletnico naše fare, ne smemo pozabiti naših rajnih. Poleg drugega bo treba urediti tudi grobove na pokopališču, da obnovimo in olepšamo naše zadnje počivališče. Čuden in mučen vtis dobi sleherni, ki pride na pokopališče in vidi neurejene grobove, čez nje rasti plevel in travo, ki se mora potem kositi in uporabiti krma, zrasta na naših svojcev grobovih. Ah ni mesečno niti deset minut časa, da bi kdo iz hvaležnosti in pijetnega čuta do svojcev izpulil plevel z grobov?! Saj ni res, da mora samo za velike praznike biti pokopališče lepo. Ne samo za Vse svete, temveč tudi med letom — kar je ob obilnosti rož še bolj mogoče — bodi naše pokopališče cvetoč vrt, kamor bo z globokim spoštovanjem stopal sleherni domačin in tujec. Ob 700-letnici, ko se bomo spominjali mrtvih kakor ob Vseh svetnikih, se nprošate vsi, da pripravite grobove svojcev, jih oznažite in okrasite s cvetovi, da bo naša božja njiva pravi in lepi cvetoči raj.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 30. avgusta imamo v tukajšnji občini občinske volitve. Vsi volilci zavedajte se, da so volitve v občinsko upravo velike važnosti. Zato vsi na volišče in volite može, katere si boste sami izbrali, poštene, pravične in tudi delavaljne člane JRZ.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 15. avgusta se vrši pri nas kmečki tabor za Mursko polje in za Slovenske gorice. Vabljeni ste vsi člani krajevnih hmečkih zvez iz ljutomerskega okraja, da se spoznamo ter da usmerimo svoje moči in želje v

enoten program za bodoče naše delo. Ob 8. uri bo sv. maša v župni cerkvi. Ob pol devetih otvoritev tabora, na katerem govorijo gg. minister Kulovec iz Ljubljane, minister Vesenjaj iz Maribora in Janžekovič iz Ormoža. Ob 10. uri volitev odbora okrajne Kmečke zveze. Vsi predsedniki in tajniki krajevnih Kmečkih zvez v okraju so vabljeni, da se zanesljivo udeležijo teh volitev. Na delo torej za našega kmeta!

St. Andraž pri Velenju. List »Domovina«, ki prihaja v našo občino po zaslugi nekega JNS-arja, je v zadnji številki objavila neko neumestno kritiko glede imenovanja naše narodne šole. Ne da bi se smatrali dolžnim odgovarjati na ta dopis, vendar poudarimo, da so časi, ko je komandiralo par JNS-arjev našo občino in šolo, minili. Ugotovljamo to-le: Narodna šola je ljudska šola in le ljudstvo ima po svojih res izvoljenih zastopnikih pravico odločevati, kako naj se ta šola imenuje. Mi nimamo ničesar proti dosedanjemu nazivu. Hočemo le, da istega določi ljudstvo, ker komandirati se ne pustimo od nikogar.

Šmartno ob Paki. Že parkrat se je dogodilo, da so neki fantje, ki se ob sobotah zvečer zbirajo pri nekih vajah, po vasi kričali in vpili okoli polnoči. To se je zopet zgodilo pretečeno soboto 25. t. m. Kričali so do 3. ure jutraj. Prav nič se ne brigajo, kaj rečejo mirni prebivalci, kako sodijo o njih omiki tukajšnji letoviščarji, častniki, ki se tu nahajajo itd. Prosimo županstvo, naj te »tiče« podučijo, kako se morajo obnašati, ter jih zaradi motenja nočnega miru kaznuje. Imen ne bo težko zvedeti, saj je vsem dobro znano, kje se zbirajo in kdo so. Tudi se naj strogo postopa proti gostilničarjem, kateri dajejo pijačo čez policijsko uro. Prosimo, da se energično ukrene vse potrebno, da bo red in ponoči mir.

Velika Pirešica. Gasilska četa v Pernovem priredi na lepo nedeljo sv. Ožbalda dne 9. t. m. gasilsko veselico v gasilskem domu v Pernovem. Čisti dobiček je namenjen za pokritje dolgov na gasilskem domu. — Sadjarska podružnica v Galiciji je imela dne 26. julija v Zavrhu pri Matevžu šuperger svoj srečolov, katerega uspeh je bil zadovoljiv. Dobiček je šel za ureditev in vzdrževanje podružnične drevesnice. — Mladiška organizacija v Gornji Ponikvi se pripravlja na lepo slovesnost na dan 15. avgusta t. l. in misli imeti blagoslovitev novega mladiškega prapora. — Smola dveh tatov. Dne 30. julija popoldne sta pri Peteku v Pirešici ukradla dve moški obleki ter približno 400 Din gotovine. Toda ta plen ni bil dolgo v njuni posesti, ker ju je žandarmerija v Mozirju zalotila pri prodajanju oblek ter pri pijančevanju. Bila sta takoj aretirana ter pripeljana na žandarmerijsko stanico v Žalcu, od koder bosta predana sodišču. Okradeni Josip Obza je dobil še nazaj vso okradeno obleko in še tudi nekaj denarja, a ostanek pa sta tata porabila za potnino.

Sladka gora. Običajno romanje k Materi božji na Sladko goro se vrši tudi letos v dneh od 12. do 14. avgusta. Zunanost Marijinega svetišča je letos popravljena in bo gotovo razveselila romarje, ko ga ugledajo. Še notranjost (lepe Jelovškove freske) čaka obnove in veliki zvon bi še radi, da bo klical v hišo božjo in k Materi naši. Ko se še to posreči, bo Sladka gora zopet daleč na okrog najlepša in najbolj privlačna božja pot. S pomočjo romarjev je bila zgrajena ta impozantna cerkev, naj se je še tudi zdaj spomnijo vsi še živeči romarji, naj pomoma k njej, ali če sami ne morejo, pošljejo svoj dar za prenovitev cerkve, oziroma za nabavo večjega zvona, da ne bo en zvonik čisto prazen. Ganljivo je gledati romarje iz Prekmurja, ki pridejo tako daleč paš, pretresljivo